

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Lunæ vigesimâ-quartâ Martii M. DCC. XXXII.

M. LUDOVICO LEMERY, Consiliario, Medico Regis Ordinario, Regiæ Scientiarum Academiæ Socio, & Chymiæ in Horto Regio Professore, Doctore Medico, Præside.

An in Partu difficili, Manu potiùs quam Instrumentis utendum?

I.

ARTUS ex Naturæ intentione, non succedit semper. Expulsioni fœtûs, non semper ipsius conatus, prægnantisque molimina, sufficiunt. Ex parte Matris, sola sæpè Plethora difficilem facit fœtûs eductionem. Sæpè non exoneratâ priùs Vesicâ, comprimitur Uteri orificium, fitque dilatationi impar. Quoties Uterus Situ perverso, Prolapsu, Can-

cro, Ulcere, Hæmorragiâ, aliiſve morbis afficitur? totidem Partûs impedimenta. Ex parte Fœtûs, ſi Brachium, Humerum, Manus ambas, Abdomen, Thoracem, Vultum, Dorſi vel Lumborum Vertebras, Anum, Genua, Pudenda, aliaſve offerat partes; ſi ob varios Funiculi umbilicalis implicitos orbes, diutiùs remoretur Fœtus, ſi nimiâ mole Caput excluſioni obſtet, ſi Fœtum pedibus extrahendo, caput à Trunco ſeparetur, in intimiſque Uteri penetralibus, hæreant triſtes infantuli exuviæ; ſi tandem educto infante tenaciùs adhæreat placenta cum membranis; artificialis efflagitetur opera; ſed iis tantum uti licet quæ Partum adjuvent, quæ Matri labem, quæ Fœtui necem vel noxam non inferant.

I I.

MEDICINÆ auxilio ſemper indiget Partus difficilis. Natura variis retenta impedimentis, languet, ni ſublevetur. Ex parte Fœtûs, & ex parte Matris videas quæ obſtent, ſed ex parte Fœtûs, & ex parte Matris quid incurratur periculi attende. Si Anatomiæ fides, Quid exquiſitioris ſenſûs quam Nerveo-vaſculoſa uteri ſubſtantia? Quid delicatiùs quàm infantuli membra? * Ne Cultro, Uncis, Cocleis ferreis, Laqueis, aliiſve Inſtrumentis horribilibus inſtructus accedas, Matrem lædere, vivum Infantem occidere, vel fruſtulatim extrahere, reformida.... Non lignum tractas aut lapidem, &c.... Uterus functione, ſubſtantiâ, connexionibus delicatiſſima pars reſpuit, quidquid eam lædere, aut ipſi officere poteſt; ipſa Manus unguibus extremis, Uterum lædit aliquando, quantò magis ferreis Inſtrumentis læſio inferri poteſt, quippè non diſcernunt quæ ſint tangenda. Sed Fœtui noxam inferre nonne contremiſcebis? Ille proprio Matris ſtipendio nutritus, Naturæ inſtructus donis, lumen etſi ignotum appetens, in ipſo vitæ limine necatur vel vulneratur. Nemo obſtrepat, mortuo tantùm Fœtu, inſtrumenta uſurpari. * Fieri non poteſt, inquit Mauriceus, quin Fœtui mors inferatur, ad vitam Matri ſervandam, &c..... Partus uteri ſpaſmis abſolvitur, Inſtrumenta dilatationis, contractioniſque motus, nequaquàm perſentiſcunt, nequaquàm poſſunt tutò omnibus mederi impedimentis, & incommodis obviam ire.

* Deventer. de Arte obſtetricant. c. 1. p. 12.

* De Partu Natur. c. 29. lib. II.

I I I.

IN difficili Partu, vivo vel mortuo Infante, exulanda veniunt Inſtrumenta. Vivo reclamant omnia, mortuo vetant Ratio & Auctoritas. Si Chirurgus ut opem ferat laborioſè parturienti accerſitus eſt, omnibus ex Arte priùs perpenſis, Naturam ſemper propiùs inſequens, obviam cognoſcat partem, eamque ſi operationi obſtet, leniter propellat; ruptis membranis, fluentibuſque aquis,

Manu, oleo vel butyro recenti inunctâ, quæritet interdum pedes; pedibus adductis eos linteo tepefacto & tenui induat, ne aere exteriori humorum lædatur circuitus, & ut ſit operatio facilior; vertat interim Infantem ſenſim ſine ſenſu, ita ut ſemper illius vultus, Matris poſteriora aſpiciat; ſic os Maxillæ inferioris, materna pubis oſſa non offendens, operationi haud obſtabit. Cùm ad Thoracem fuerit deventum, leniter eum alternis manibus comprimendo, ſuccedet caput quod adducere prudenter decet. Si tamen ob nimiam craſſitiem remoram affert caput, ſolâ manuum vi & induſtriâ obſtetricans poteſt premere oſſa lateralia, & tunc capite complanato ob flexilem oſſium connexionem, labori finis erit. Monſtra ipſa ingenti ſuâ non impediuntur mole foráſque integra amandantur.. Hæc omnia non minus vivo quàm mortuo Infante veniunt præſcribenda. Mortuo etenim Fœtu, Putredo, Sphacelus omniaque interitum comitantia, Muſculis & membranis, ligamentis ipſis firmitudinem adimunt; fruſtrà Manus Inſtrumenti dux erit, ea cui fuerit applicatum Inſtrumentum pars, diſcedit ſubitò, & tunc alteram Vellicas, attrahis, quæ tamen ferrum abhorret. Sic innumeræ mulieres Recto inteſtino vulnerato, Vaginâ uteri perforatâ, Veſicâ apertâ, Urinam Excrementaque alia per Vaginam reddunt. Nonne Manus erudita Medici prudentis adjuta Conſilio haſce vitaret ærumnas?

I V.

QUIDAM * contendunt vivum extrahi poſſe Infantem Unci ope, illudque Inſtrumentum in Auris cavitate ita firmiter adaptandum eſſe ut deinde ſit facillima adductio. Aſt Uncus vi manuum tractus, oſſa ſæpe ſæpius disjungit, disjunctiſque oſſibus, dentiformes oſſium Cranii proceſſus quidquid obſtat dilacerant. Sic Chirurgus * etſi ſolertiſſimus cùm Unco uſus eſſet, ut Fœtûs adduceret Caput, Uterum laniavit. * Diverſam Methodum ſibi arrogat Chirurgus alter quâ Inſtrumentum adhibet quod vocat *Tire-Tête*, ſed quàm veſana, quàm impia ſit talis agendi ratio, unanimis eſt hodie conſenſus. Jure ac meritò arcendum eſt reticulum quò hærens Fœtûs caput comprehendunt *, illudque foris veluti burſâ implicitum, attrahunt; res ſanè facilis enarratu, ſed in operando ardua. Cultros omnes effugiat obſtetricans Chirurgus, non licet unquam diſcerpere Fœtum ut ſit Matris ſecurior ſtatus. Quidam laqueis admotis Fœtui conſtringunt membra, Ligata repellunt, & ferè ſemper ligatis pedibus, brachiis, ligato capite, nec tutior nec facilior eſt Operatio. Inſtat tamen periculum, labaſcunt parturientis vires; Manus admóveatur, Caput ipſum ſi à Trunco ſeparatum intus remanſerit * Chi-

* Peu. Pratiq. des Accouch. lib. 2. p. 296.

* Portal. Pratiq. des Accouch. Ob. 75.

* Mauriceau.

* Amand.

* Viardel c. 32.

rurgus digitos in ore Infantis immittens, illud adducet. Sic juvabitur Partus, Matrique non inferetur Labes.

V.

SED quid moror? nonne omnes Conclamant obstetricantes? Mauriceus uncum Cachinnis excipit. *Peu* incusat Mauriceum quòd eo utatur Instrumento quo vita Fœtui adimitur. Nullus est consensus nec de Instrumentis, nec de Instrumentorum specie. Medicis recurrant obstetricantes. Præsto adest Medicina quæ convenienti auxiliorum usurpatione, Naturam languentem excitat, vel nimis luxuriantem reprimit. Deventerius, in suo de arte obstetricandi tractatu, omnia rejicit Instrumenta, solaque Manu, sine Instrumentis in quocumque Partu omnes Infantes educit. Tandem laqueis veniunt insperatæ Luxationes. Unci vel Hamuli usu, innumeræ mulieres cedunt fatis, Infantesque prætiosissimis orbantur donis. Omnes igitur beneficiis fruantur Naturæ quæ Manus suppeditans, eas ità fortitudine, solertiâ, sensu, instruxit, ut Matribus non incutiant timorem, adstantium sibi Consilient fiduciam, incolumem educant Fœtum, Naturam denique adjuvent. Videant ergo Consules ne aliquid detrimenti Respublica capiat, ex depravato Artis usu, sentiantque omnes, Instrumenta tàm Fœtui, quàm Matri esse noxia.

Ergo in Partu difficili, Manu potiùs quam Instrumentis utendum?

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Ludovicus-Simon Emmerez.	*M. Claudius de la Vigne de Frecheville, Medicus Regis ordinarius, & Domûs Reginæ.*	*M. Antonius de Jussieu, Regiæ Scientiarum Academiæ Socius & Botanices in Horto Regio Professor.*
M. Guillelmus de Magny.	*M. Damianus Chevalier.*	*M. Joannes-Baptista Silva, Serenissimi Ducis Borbonii Medicus ordinarius.*
M. Gabriel-Antonius Jacques.	*M. Claudius Brunet.*	*M. Joannes-Baptista-Thomas Martinenq, Pharmaciæ Professor.*

autor.

Proponebat Parisiis JOANNES-BAPTISTA CHOMEL DE JOINVILLE, Parisinus, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1732. à sextâ ad meridiem.

Typis G. F. QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1732.